

Večernik

Leto IV. (XI.), številka 163

Maribor, ponedeljek 21. julija 1930

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemati v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 DinTelefon:
Uredn. 2440 Uprava 2455Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglaš po tarifu
Oglaš sprejema tudi oglašni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Krvav volilni boj v Nemčiji

BREZUSPEŠNI POSKUSI, DA SE USTANOVI VELIKA DESNIČARSKA FRONTA.

BERLIN, 21. julija. Kakor javlja »Montagspost« iz desničarskih krogov, so se pogajanja za ustvaritev velike desničarske fronte razbila. Izkazalo se je kot nemogoče, da bi se politično zopet združile stranke, ki so bile nekoč ujedinjene v nacionalni stranki in ki so izstopile v znani dobi Hugenbergga.

BERLIN, 21. julija. V strastni volilni borbi, ki je pričela te dni, beležijo ponovne krvave spopade med pristaši posameznih strank. Vlada bo zato objavila proglas, da se prepoveduje nošnja palic, bokserjev in podobnih predmetov na političnih shodih.

Boljševiška GPU na delu

AGENTI TAJNE SOVJETSKE POLICIJE ODVEDLI V BERLINU 18LETNEGA DEČKA.

BERLIN, 21. julija. Te dni so boljševiški agenti odvedli nekega 18letnega mladeniča iz Berlina. Ta dogodek je ponovno okrenil pozornost nemških krogov na delovanje sovjetske črke. Ugrabljeni mladenič je sin nekega Schainholda, ki je bil dodeljen sovjetski trgovinski delegaciji in pozvan v Rusijo, da poroča

o svojem delovanju. Schainhold je ta poziv odklonil in bil zato obsojen na smrt. Kakor menijo, živi obsojeni še vedno v Nemčiji. Njegovega sina pa so izvalili agenti črke v Kiel ter ga tam vkrcali na neko rusko ladjo. Obdržali ga bodo tako dolgo v ujetništvu, da se vrne v Rusijo njegov oče.

Večno večji nemiri v Indiji

LONDON, 21. julija. Iz Bombaya javljajo, da je došlo zopet do težkih izgredov, to pot v kraju Jubbulpure. Spoprijeli so se pristaši indijskega kongresa s policijo, ki je bila primorana uporabiti orožje. Pri spopadu je bilo ranjenih 60 oseb, med temi 20 policistov.

Silna vročina v USA

NEWYORK, 21. julija. V srednjih in zapadnih državah USA je zavlada silna vročina. Včeraj je znašala temperatura od 35 do 45 stopinj Celzija. Strahoviti vročini je podleglo že prve dni 20 oseb.

Velčasten pogreb Toneta Maleja.

Z vseh strani Slovenije so se zgrnile včeraj v Ljubljano množice sokolstva in izkazale poslednjo čast bratu borcu, ki je žrtvoval svoje življenje na oltar slavnejšega imena naše domovine. V soboto so prihajali od ju tra do pozne noči tisoči naroda na Tabor ter se s tugo v srcu nemo poslavljali od nepozabnega Maleja. Včeraj ob devetih dopoldne pa je spremljal pokojnika nepregleden spreved sokolstva ob navzočnosti najodličnejših zastopnikov dvora, vlade in oblastev s Tabora na glavni kolodvor. Poslovilne besede sta spregovorila na Taboru prvi podstarosta SKJ E. Gangl in prvi podstarosta Sokola I. Josip Turk, na kolodvoru pa br. Milko Krpež. Opoldne sta prepeljala dva vlaka udeležence pogreba v Bohinjsko

Bistrico, kjer so ga ob 16. uri položili v domačo zemljo — daleč od matere preminulega Toneta. Slava spominu Maleja!

Pri mariborskih skavtih v taboru pri Mozirju.

Včeraj je več Mariborčanov napravilo izlet v prelepo Savinjsko dolino in obiskalo svoje malčke volčiče in skavte, ki taborijo blizu Mozirja pod vodstvom starešin Sivega volka in Erčenke ter svojih taborovodij, ki vsi plemenito skrbje za v skrb jim izročeno skavtsko mladež tam v prekrasni svobodni božji naravi. Vsi gostje so bili v taboru ljubeznivo sprejeti in pogoščeni in se niso mogli dovolj nadeviti prelepo urejenemu taboru z estetičnimi in udobnimi šotori. Starši, ki jim dozda še ni bilo mogoče obiskati svojih ljubljencev, naj to — če le morejo — store čimprej, v ostalem pa naj so brez skrbi: malčki so zdravi in črni kot zamorci, hrana je tako dobra in obilna, da so se gostje-starši kar čudili, in vsi malčki so z blaženim zadovoljstvom zatrjevali, da so vedno siti. Hvala Sivegu Volku in ostalim tabornim voditeljem! Prepričan sem, da bi mnogi naši starši v Mariboru kazali več zanimanja za ideale skavtizma in pustili svojo mladino v to organizacijo, če bi žrtvovali samo en dan in si šli ogledat to idealno življenje malčkov tam v lepi naravi pod mogočnimi Savinjskimi planinami! Duševno in telesno zdrav in krepek ter srčno blag in dober otrok — to je v prvi vrsti cilj skavtizma. — Obiskovalec.

Šele tedaj, ko bodo izginili stari uplivi pokojne Austrije, ko bo od Prekmurja preko Slovenskih gorc, Kobanskega in koroških gorc živel zares do globin s slovenskim in jugoslovanskim čuvstvovanjem prežeti rod, bomo lahko liberalno odprli svojo mejo sosedom. Zato pa naj vsi, ki si to želijo, če je njihovo prizadevanje zares iskreno in zgolj gospodarsko, zastavijo vse sile, da se to čimprej zgodi.

Se iz naših gorc.

Srečam te dni jutraj uglednega posestnika od Sv. Lenarta v Slov. goricah, ki pa ima gorico v naši župniji. Dober dan Bog daj! — Bog daj! — No, ste zopet pri gorici? — Da, škropim v tretjič in bom danes končal. Prosim, pridite danes pogledat! — Hvala! Potujem naprej poslikat Slovenske gorice. Pa se tukaj malo pomudiva. Kako pa je pri vas z grozdom, ali je tudi tako napadeno po oidiju in peronospori, kakor se sliši od ponekod? Sem slišal o tem, zato sem rekel škropečem, naj z vso pozornostjo pazijo, ako je kje kak grozd okužen. In res so našli v cell gorici 30 grozdov s par bolnimi jagodami; te jagode smo koj izpulili. Veste, silna suša in nepravčasno škropljenje, ali nepravilno opravljeno, sta opora grozdni plesnobi. Baje je pri Sv. Petru res hudo, vzroka za tam še ne vemo, a tukaj je sicer lepo, da je kaj. Ako polovica ostane, bo za polovico obilnejša trgateg od lani, če ostane tričetrt, bo trgateg kolikostno izborna, če pa lepo dozori vse nastavljeni grozde, pa bo vina toliko, da zopet ne bomo vedeli kam z njim. Deževje koncem septembra pa bi silno pospešilo gnitje, ker je trs prenatrpan z grozdom in gniloba bi šla naglo naprej. Želim vam trgateg, da bi ne vedeli kam z njim! Kar se ne bojte! Treba vam bo le odpreti klet, zatrobiti na lovski rog in koj boste prosti skrbi, kam z odvišnim. — Ha, ha! Vi ste res dobri z nasvetom. — Z Bogom! — Z Bogom! Na svidenje ob čričku! — Da! — Popotnik iz Slov. gorc.

Jugoslovanski večeri v našem radiu.

T. R. L. javlja: Četrtekovi večeri so se v zadnjem času spremenili v jugoslovanske večere, pri katerih ne oddaja samo Ljubljana Beogradu in Zagrebu, marveč prispevajo vse tri z delom sporeda. V sodelovanju vseh treh postaj je to gotovo velik korak naprej. Poslušalec ima v zagrebškem ali beograjskem ali ljubljanskem okolišu priliko, da na svojem domačem valu en večer v tednu čuje vse tri jugoslovanske postaje. Naravno je, da poskuša vsaka izmed naših postaj za tak večer pripraviti najboljšo, kar ima. Neprecenljivega pomena so zato ti večeri za medsebojno spoznanje, zlasti pa za razširjanje kulturnih vrednot vseh treh bratskih narodov, ki so se žal le predolgo spoznavali medsebojno le skozi politična očala. S tega stališča vrše četrtekovi večeri v jugoslovanskem radiu nad vse važno kulturno delo.

V vodi sta se onesvestila

včeraj v velikem bazenu Mariborskega otoka Pavel Palaš iz Melja in Josip Miklavčič iz Maribora. Reševalna ambulanca na otoku je obema nudila prvo pomoč. —

Skozi rešeto trdega izpita.

Z ozirom na mnogo bolj se množče prometne nesreče in nerodnosti, ki so na dnevnem redu, je začela izpitna komisija za nepoklicne šoferje prav rigorozno nastopati. Od osmih kandidatov, ki so v petek polagali izpit, je izdelal samo — eden. Kakor smo izvedeli, je bil strogi cestno-polijski red tisti kamen spodtlke, ob katerem se je nehalo znanje sedmih kandidatov, večinoma vozačev za luksus.

Na svinjski sejem v Mariboru

mnogi petek je bilo pripeljanih 333 svinj, 1 ovca in 4 koze. Cene so se gibale za mlade, 5 tednov do leto dni stare prešiče od 100 do 1100 Din, pri mese za 1 kg žive teže 11 do 13 Din, za 1 kg mrtve teže 15—17 Din. Prodanih je bilo 137 svinj.

Razširjenje obmejnega pasu?

Odkar se je lansko leto z avstrijske strani stavil predlog, da bi se obmejni pas, v katerem veljajo navadne prehodnice, razširil tudi na Maribor in celo na Pohorje, se z gotovih, tudi naših strani, skuša vedno na novo ventilirati to vprašanje. Potreba po tem razširjenju se u temeljuje s tujskim prometom, od katerega da bi imel Maribor veliko korist, posebno pa, da bi se rešila kriza, v katero so zašle naše gostilne, rastavracije in kavarne. Ker pa je vprašanje v zvezi z mnogimi drugimi, ki so vitalnega pomena za naš narodni in državni razvoj obmej, je potrebno, da se ponovno spregovore nekatere, vsaj načelne besede.

Da je tujski promet tudi za nas in posebej še za naše mesto velikega pomena, o tem pač ne more biti dvoma. Vendar pa moramo resno dvomiti, da bi razširitev obmejnega pasu na Maribor ta tujski promet tako pospešila in dvignila, da bi nič več ne bilo gostilničarske in vinskih krize. Da bi se to moglo zgoditi, bi Avstrijci morali v stotinah in tisočih prihajati v Maribor in to premožnejši Avstrijci, ne taki, ki bi hrano za svoj let nosili s seboj in ne taki, ki bi hodili v Maribor samo na obisk k svojim sorodnikom in znancem, kakor se je običajno dogajalo doslej.

Toda vzemimo, da bi se res to zgodilo, da bi Avstrijci v velikih množinah zahajali v naše mesto in v njegovo okolico. V tem slučaju bi jo seveda ob nedeljah in praznikih čisto poplavili in vse bi stalo pod njihovim uplivom, ki bi bil, o tem menda nihče ne bo dvomil, ne samo prijateljsko-izletniški, ampak v prvi vrsti nacionalno-političen. Kajti nihče naj se ne moti, da bi avstrijski Nemci hodili k nam samo zaradi naših naravnih krasot, znamenitosti in dobre vinske kapljice, ker vsega tega imajo več ali manj tudi sami doma. Če bi prihajali sem v večjih množinah, bi prihajali zaradi politično-nacionalne propagande in stikov z našim nemštvom in nemškutarljo. Predolgo nam je znano, da v Gradcu in drugod preko meje še niso pozabili na »Unterland« in da ga smatrajo še vedno za domeno svoje nacionalne propagande. Tak tujski promet bi pa nam in razdvoju naše narodne in državne zavesti v obmejnem ozemlju neprimerno več škodoval kakor gospodarsko koristil.

Pred vsem si moramo biti enkrat za vselej na jasnem, da živimo v dobi, ko je vsled evropskega političnega položaja treba storiti kar je mogoče, da se utrdi v slehernem državljani naše krvi narodna in državna zavest. Potenciranje teh dveh zavesti ni bilo nikdar tako silno, kakor je danes. Pogledati nam je v tem oziru treba samo k našim sosedom Italijanom, Madžarom in tudi Avstrijcem. Kroginkrog nas se vzgaja rod s potencirano narodno državno zavestjo, zato bi vsako naše stremljenje po prevelikem mednarodnem liberalizmu utegnulo pome-

niti za nas usodno nevarnost.

V dobi po svetovni vojni posebno še v poslednjih letih, zavzema razvoj vedno hitrejši tempo, zato moramo hiteeti tudi mi. Probuja narodne in državljanske zavesti v nekdanj skoraj potujčenem obmejnem ozemlju je pa prvi ukrep za varnost našega individualnega narodnega in državnega organizma. Delati na tem smo tedaj dolžni vsi in žrtvovati za ta cilj, če treba, tudi nekatere materialne ugodnosti. Naša meja mora biti trdna!

Naše kopališče in okolica

STALNO LEP OBISK. — POTREBA SODELOVANJA OBČINSTVA. — KAKO JE S PRISTANOM V STUDENCIH IN Z BODOČIM BRODOM PRI OTOKU?

V izredno vročih dneh druge polovice junija in v začetku julija smo uvideli, kako potrebno je bilo našemu mestu novo moderno kopališče, ki smo ga zgradili na otoku. Saj je bil obisk zlasti ob sobotah in nedeljah naravnost ogromen in kopališče kljub svoji razsežnosti skoro premajhno. Med obiskovalci je nastalo ob takih dnevih pravo tekmovalstvo za kabine in omarice. Vsak se je žuril, da je prišel čimprej, samo, da je dobil, če že ne kabino, pa vsaj omarico. Tako je n. pr. minulo nedeljo že ob 13. uri bilo vse oddano. Da pri takem navalu posebno izpovedka niso izključene kakšne nerednosti in nepravilnosti, je samoposobi umevno. Gotovo pa bode uprava kopališča zastavila vse svoje moči, da se vsi nedostaki in začetne težkoče, kakor hitro je to sploh mogoče, odpravijo. Pri tem pa mora tudi občinstvo kopališko upravo podpirati in ji vsaj sporočiti vsako nerednost in nepravilnost, ki jo opazi. To je dolžno v svojem lastnem interesu in pa tudi v interesu dobrega slovesa našega mesta in njegovega prebivalstva. In tako bomo res imeli — ko se kopališke naprave še izpopolnijo in popolnoma dovrše ter uredimo tudi dovoz oziroma dohod — tako kopališče, da bodo nas zunaj zavidali tudi izven mej naše države. Za vse to je pa potreba poleg denarja tudi dovolj časa od strani mestne občine, od občinstva pa nekoliko potrpežljivosti in sodelovanja pri vzdrževanju reda, dostojnosti in tiste korektnosti, katero mora rešpektirati civilizirana človeška družba.

Naše kopališče ni namenjeno samo meščanom in tujcem, tudi ne samo nekaterim slojem, ampak prav vsem, ki so željni vode, zraka, solca ter potrebnih kratkega oddiha in primernega razvedrila po svojem delu. Z nizko tarifo je omogočeno, da ga uporablja tudi naše številno delavstvo tako iz mesta kakor tudi iz okolice v polni meri. Res je, da sedaj še ni urejen dohod iz desnega brega Drave in da morajo naši Studenci, Magdalenčani, Radvančani, Pekrčani in Limbužani napraviti precejšen ovinek, kar jih stane nekaj več denarja, oziroma truda in časa. A saj se vendar ne da vse to urediti in narediti v tako kratkem času! Saj je tudi dovoz, oziroma dohod na levem bregu Drave urejen še le za prvo silo ter bode preteklo še mnogo časa, predno bodo ta dela popolnoma končana.

In kakor mora še vedno čakati Melje na svoj pristan za motorni čoln, prav tako bodo še čakali kraji na desnem bregu Drave na svoje pristanišče v Studencih in prav tako tudi na zvezo z brodom iz studenškega gozdička z otokom. Da pa pride do teh zvez, kakor hitro bode mogoče, je samoosobi umevno, ker je to docela naravna potreba naraščajočega prometa.

Okoliške občine — pred vsemi studenška, ki pride pri tem v poštev — gotovo ne bodo stavile ovir pri reševanju tega vprašanja. To se je pokazalo že pri rešitvi vprašanja glede pristajanja motornega čolna v Studencih. Na prošnjo Dravske plovitbe se je vršil namreč že 4. junija komisijonelni ogled za pristajanje motornega čolna na licu mesta v Studencih. In občina je že takrat brez kakih odškodninskih zahtevkov pristala na to, da plovitba zgradi pristan in napravi dohod na njenem zemljišču. Zato je tembolj neumestno, če se ji mesec dni pozneje očita javno nekako nepodjetnost in konservativnost, kakor da hoče staviti od svoje strani ovire pri rešitvi tega vprašanja.

Kakor je torej naprava pristana v Studencih v drugih rokah, ne pa v rokah studenške občine, prav tako je z brodom v desnem rokavu Drave pri otoku, katerega naj bi po mnenju člankarja napravila studenška občina. Brod je še nujnejši in potrebnejši nego pristan za motorni čoln. A tega bode napravila mestna, ne pa okoliška občina! Saj je v njenem interesu, kdo in kako prevažati ljudi na njen svet. Te enostavne pravice pa mestna občina ne bode prepustila nikomur, ampak jo bode obdržala in izvajala sama, kakor hitro jo bode mogla. — Uverjeni pa smo, da tudi pri rešitvi tega vprašanja ne bode od strani studenške občine prav gotovo nikakih ovir, kakor jih ni bilo pri bodočem pristanu v Studencih.

Toliko v informacijo javnosti, da ne bode napačno poučena in da ne bode delala očitkov posameznim korporacijam tudi v takih stvareh, pri katerih jih gotovo ne zaslužijo.

Zato ne samo »več duha sodobnosti in mnogo dobre volje,« ampak tudi več poznavanja dejanskih razmer, zadosti časa in nekoliko potrpljenja je potrebno zlasti še pri reševanju vseh javnih zadev!

Mariborski in dnevni drobiž

Bratje, sestre!

V torek ob 18. uri se vrača dragi naš brat Tošo Primožič, ki si je v Luxemburgu priboril v težki tekmi svetovno prvenstvo v telovadbi. Bratu, ki je tako častno ponesel ime jugoslovenskega Sokolstva v široki svet, smo dolžni veliko zahvalo. Oddolžimo se mu z dostojnim, pristrčnim sokolskim sprejemom. Pohitimo vsi našemu dragemu bratu Tošu naproti, da vidi, kolika je naša radost, naš ponos ob njegovi svetovni zmagi.

Z njim se vrača brat Leon Štorkelj, ki si je tudi že večkrat priboril prvenstvo v mednarodnih telovadnih borbah in le nesrečni slučaj je hotel, da ni jugoslovenska sokolska vrsta skupno s češkoslovaško stopila na prvo mesto. Tudi on naj bo častno in hvaležno sprejet v našem društvu.

Maribor naj tudi to pot, kakor vedno, pokaže svojo ljubezen, svoje velike simpatije naši sokolski stvari!

Bratje, sestre, sokolski naraščaj in deca, vse narodno zavedno občinstvo mariborsko, jutri k sprejemu naših dragih borcev.

Zdravo!
Odbor Sokolskega društva
Maribor-Matica.

Premijul

Je včeraj v Spodnjem Radvanju št. 17, upokojeni železničar Jurij Lubanjšek. Pogreb bo jutri ob 17. iz hiše žalosti na radvanjsko pokopališče.

Darilo predsednika Masaryka kapelniku godbe v »Park«-kavarni, gosp. Franju Lukežu.

V petek je dospelo od kabinetne pisarne češke republike g. predsednika Masaryka na naslov gosp. Franja Lukeža za njegova fanta-dvojčka, katera sta z velikim uspehom sodelovala pri proslavi 80letnice predsednika Masaryka v Mariboru, zahvalno pismo, kojemu sta bila priložena dva zlatnika najnovejše izdaje. Čestitamo družini k temu lepemu darilu, ki bode ostalo fantoma v lep spomin na prvega predsednika češkoslovaške republike.

Himen.

Poročila sta se v nedeljo 20. t. m. v Mariboru inž. Ivan Domicelj iz Zagorja na Krasu in gospodična Marija Čok iz Lonjerja pri Trstu, oba iz uglednih narodnih družin. Bilo srečno!

Biserno mašo

daruje jutri 22. t. m. častitljivi 85letni starček, župnik in častni kanonik Martin Meško v Kapeli pri Radencih, še vedno svež duševno in telesno. Može je vsikdar bil na mestu kot vesten duhovni pastir in svetovalec ter dobitnik vseh svojih faranov, se ni nikdar bavil s strankarsko politiko, pač pa je kot učenec slavnega Božidara Raiča in dobe slovenskih tabarov vedno visoko držal napor nacionalne zavesti. Vkljub svojim visokim letom župniku je še danes
Še na mnogo leta!

Težka izguba koroških Slovencev.

V Št. Jakobu v Rožu na Koroškem je umrl v soboto po daljšem trpljenju Dr. Zdravko Zwitter, star komaj 28 let. Studiral je na Dunaju državno vedo in promoviral lansko leto. Na Dunaju je vzdrževal znani nam »Slovenski krožek« s svojimi narodnimi prireditvami. Vnet za narodno stvar, je delal v svojem počitniškem času doma živahno med koroškimi Slovenci. Vsled svoje živahnosti in prikupljivega značaja je bil jako priljubljen med Slovenci. Žal pa, kakor da je bilo usojeno, kruta smrt je iztrgala koroškimi Slovincem nadebudnega, za narodno korist vnetega narodnega delavca. Narodni družini naše sožalje, njemu pa večni mir in pokoj v slovenski zemlji!

Velik kmetski praznik na Krškem polju

se je vršil v nedeljo, dne 20. t. m. ob navzočnosti mnogih tisočev kmetškega naroda iz Posavja, Dolenjske in Hrvaške. Dopoldne je bilo nagradno pregledovanje kmetijskih konjev, popoldne pa na slavnostnem prostoru veliko zborovanje, na katerem so govorili minister dr. Švegel, vodja hrvaškega kmetškega pokreta Karlo Kovačević, za kmetijske mladinske organizacije dr. Igor Rozina in drugi. Minister Švegel je zlasti poudaril, da je treba poleg gospodarske Panevrope ustvariti zajednico poljedeljskih evropskih držav, med katerimi je tudi Jugoslavija. Zborovalci so ponovno vzklikali kralju Aleksandru.

Okrožnica finančne direkcije glede vinotočev.

Ljubljanska finančna direkcija je izdala okrožnico glede postopanja pri podeljevanju vinotočev. Vsakdo, ki prosi za vinotoč pod vevo, mora dokazati odnosno dobiti od pristojne občine potrdilo, da gre za lastni vinski pridelek od cepljene trte. Točenje šmarnice se ne bo v nobenem slučaju dovoljevalo. Prošilec se mora dalje zavezati, da bo vršil vinotoč v kraju, kjer je trta rodila, le ob nedostajanju primernih prostorov v tem kraju se mu bo dovolil vinotoč na mestu njegovega bivališča in to tudi samo v slučaju, če bo imel potrdilo od pristojne gostilničarske zadruga, da ni ugovora od strani najbližjih gostilničarjev.

Ponedeljek in sredo

kabaretni večer

v Veliki kavarni

Železniška nesreča pri Vuzenici.

Včeraj ob desetih dopoldne se je pripetila na postaji Vuzenica železniška nesreča, pri kateri je malo manjkalo, da se nista ponesrečila dva železničarja. Iz Maribora proti Dravogradu je vozila motorna drezina s šoferjem-mehaniikom in nekim arhitektom. Malo pred postajo Vuzenica sta opazila potnika drezine v poslednjem trenutku, da jima prihaja nasproti lokomotiva. Zbog male razdalje med voziloma sta si bila šofer in arhitekt takoj na jasnem, da je nesreča neizogibna in da se utegneta rešiti le, če skočita z drezine. Tako sta tudi storila. Hip za tem se je drezina zaletela v lokomotivo in se razbila, železničarja pa sta dobila pri skoku čez nasip le nekaj prask. Ovire v prometu ta nesreča ni povzročila.

Mariborskim pevcem!

Člani mariborskih moških pevskih zborov se naprošajo, da pridejo v torek, dne 22. t. m. ob 20. v pevsko dvorano Matice k skupni vaji. Matičarji naj prinesejo pesmarice. — Gašparič.

Strelci!

Oblastna streljačka družina v Mariboru priredi dne 27. julija 1930 na garnizijskem streljišču v Radvanju nagradno strelsko tekmo. Pričetek tekme ob 8. uri zjutraj. Strelske družine Hotinjavas, Skoke, Dobrovce, Ruše se pozivajo, da se tekme udeležijo.

Pogreb ponesrečenega Celcerja

se je izvršil včeraj popoldne ob zelo veliki udeležbi meščanstva. Zlasti mnogoštevilno so spremili na poslednji poti svojega bivšega tovariša policijski agenti. Z nadzornikom gg. Canjkom in Pavletičem kakor tudi oddelek varnostne straže z nadzornikom g. Kraljem.

V trgovski register

sta se vpisali pri okrožnem kot trgovskemu sodišču v Mariboru tvrdki: Ilirska rudarska družba z o. z. v Prevaljah in Dravska plovba, d. z. o. z. v Mariboru. Obratni predmet te družbe je nabava in prodaja motornih čolnov in drugih rečnih plovnih objektov in potrebščin, kakor tudi letal in tozadevnih potrebščin, naprava pristanišč in obratovanje z rečno plovbo za transport oseb in blaga in ravno tako tudi z zračnim prometom, vse na podlagi event. potrebnih koncesij. Osnovna glavica znaša 100.000 Din. — V združni register se je vpisala zadruga Kmetijsko ekonomsko društvo, zadr. z neom. zav. v Račah.

Nezgode.

Pri prevažanju hlodov pri Sv. Lovrencu na Pohorju si je zlomil desno nogo 51 letni Josip Lesjak. — Desno roko je hudo poškodoval mlatilni stroj posestniku Stefanu Baumanu v Račah. — 8letni delavec sin Jože Čibej na Pobrežju si je pri padcu zlomil desno roko. Na Pohorju se je ponesrečila vzgojiteljica Tita Rotman iz Maribora, ki si je zlomila desno nogo. — Vse poškodovance so prepeljali v mariborsko splošno bolnico.

Popravek.

V sobotni številki 162 »Večernika« je napravil tiskarski škrt v naslovu članka »K petdesetletnici prve specialne karte v Sloveniji« samo »Petnajstletnico«, dasi že jubilejna letnica 1880 pojasnjuje to hibo. —

Za sodelovanje poljedeljskih držav.

Poljska vlada je pozvala vlade Češkoslovaške, Jugoslavije, Bolgarske in baltških držav na skupno konferenco poljedeljskih ministrov vseh teh držav v svrhu razprave o aktualnih problemih poljedeljstva in sodelovanja poljedeljskih držav, zlasti pa tudi o ustanovitvi tajništva za poljedeljska vprašanja v Ženevi. Konferenca se bo najbrže vršila koncem avgusta v Varšavi.

Premovanje konj v Ormožu

dne 17. julija t. l. je kljub slabšemu prigonu kakor prejšnja leta po izbornosti predvedenega materiala pokazalo, da ormoški okraj glede reje težkih konj prednjači vsem drugim okolišem v dravski banovini. Prignalo se je v vsem 65 konj, premovanih je pa bilo 61, tako da so bili samo 4 konji izločeni kot za premovanje neprimerni. 10 posestnikov je prejel častne diplome, 9 pa priznanice za izredno nego konjev. Premij se je izplačalo Din 9.120, od katerih odpade na prispevek banske uprave Din 5.900, privatniki so nabirali Din 2.250 Din, 1000 Din pa je kreditiral sreski kmetijski odbor. V prvi skupini je dobil prvo darilo za žrebetno kobilo g. Ivan Horvat iz Cvetkovec v znesku Din 400, v drugi skupini za 3letno žrebico Marija Prejac iz Bresnice v znesku Din 300, v 3. skupini za 2letno žrebico Andraž Muhič iz Cvetkovec za 1letno žrebico v znesku Din 250, v skupini žrebcev pa je prejel za izbornega žrebca Jakob Ozmeč iz Vinskega vrha prvo premijo v iznosu Din 300.

Zaprli so

na policiji Toneta K., ker je kolesaril po levi strani ceste in povrh še brez luči ter Erberta B. radi nedostojnega obnašanja. —

Jezik očistite peg!

Ne gre drugače, kot da neprestano opozarjamo na grde jezikovne spake raznih javnih napisov in oglasov, ki jih je treba odpraviti z mariborskih ulic. Besedila, ki se objavljajo na novo, naj se pa dajo prej pregledati osebi, ki docela obvlada slovensčino, saj v večini slučajev to gotovo nič ne stane. Na kostanju Aleksandrove ceste n. pr. čifamo že iz preteklega tedna tak-le oglas: »Vabilo k ustanovitvi veselice SK Jadrana, katera se vrši v nedeljo 20. VII. v gostilni... z sledečim vzporedom...«. — Prihodnjič še kaj. —

Tatvina — golobov.

V noči od sobote na nedeljo je neznan izumovnik odnesel gostilničarju Tonetu Rozmanu v Frankopanovi ulici pet golobov plemenite pasme vrednih Din 400.—. Tat je izrabil priliko vedeč, da je domači pes — potepin. Nemoteno je splezal preko plota in odnesel živali, ki so se že štiri leta držale hiše. Mladičev k sreči ni našel.

Med dolenskim špiritisti

RESNO - HUMORISTIČNA ŠPIRITISTIČNA SEJA.

Pri teh le vrsticah želim le, da bi mogel špiritistično sejo v Žužemberku vsaj približno tako živo naslikati, kakor se je vršila v resnici. Pa kaj, ko se papir in črka ne morejo smejeti. Slučaj je nanesel, da sem padel v veselo dolensko družbo, ki jo je deževno vreme cel popoldan držalo skupaj, za večer pa nam je obljubila, da še domačega špiritista povabi h g. notarju. In res je prišel. Je pa to mlad, simpatičen mož, lepe zunajnosti, tihega obnašanja in dobre hiše sin. Za svoje skrivnostne eksperimente ima nalašč za to izdelano primitivno mizico, ki izgleda kakor dno pri cementnem sodu in stoji na treh smrekovih palicah; noga se temu namreč ne more reči. On najbrž misli, da je »žegnana«, ker tako hitro priključuje duhove, in jo shranjuje zdaj tu, zdaj tam, kjer jo pač rabi.

Ob enajstih se »slučajno« počne govorica o strahovih, zlasti dame kar trepetajo groze. Ali ni to kakor nalašč za žužemberškega Svengalija! Kdaj pa naj pokaže svojo špiritistično in telepatično moč, če ne zdaj in pred tolikimi tujci? Malo takih prilik. Naš umetnik pa ne zime niti besedice, le nekam tiho se muza in neslišnih korakov izgine v predsobo. »Aha, zdaj bo nekaj, po mizo gre«. In res se vrne Janko s svojo čudovito mizo v eni roki, v drugi pa niene noge, ki jih šele v sobi zatakne v luknje. Vse plane pokonci: »Joj, Janko bo špiritiziral. Janko, daj, daj.«

In kakor bi trenil, je že cela družba okoli »žegnane« mize in si podaja roke, iz silnega trušča pa se sliši kakor gaganje osamelega gosaka prijeten glas mladega umetnika, ki zahteva dostojen mir pred duhovi, ki pa ga žalibog nikdar ne more izsiliti iz tiste strašno blebetave družbe.

Naenkrat se dvigne s palci podprta miza in mladi čudotvorec prosi: »Duh, prosim te, naznani nam, katero besedo je napisal oni gospod pri mizi.« Mene je namreč silno strah, zato sem ostal rajše ob strani in samo gledal. Jaz sem toraj napisal besedo »raca«, čez mojo ramo pa je že pogledal nek duh in diktiral črke za besedo »raca«. Uganil je tudi besede, pes, tiger, Janko in celo namigovalko »švindelj«. Tudi rajnega župnika iz Sošvedel. Klical in res se je prikazala bela postava ob vratih; kdo je bil v rjuhi, ne vem za gotovo, ker je bila tema, znano mi je le toliko, da je manjkala v sobi ena gospodična, ki se je med tem najbrž spremenila v rajnega župnika.

Hipnotičnih uspanjav ni hotel poskusiti. Udeleženci so bili mnenja, da se najbrž zato brani hipnoze, ker je pred nekaj

dnevi tako močno uspal sosedovega sina, da se na noben način ni mogel zbuditi, dokler mu niso pol litra vina vlili v usta in ni pojedel velik kos čokolade. Nam je le sugeriral, da ne »moremo« razrešiti rok. In res, šele, ko nas je lahko udaril po rokah, je popustila tajna njegova sila, in vsak jih je zopet rabil, kakor mu je bilo drago. Tudi telepat je mladi mož. Skril je reči na peč, omaro, za slike, pod mizo, šel nato po medij, ki je stal zunaj pred vrati in ga prisilil s svojo voljo in močjo misli, da je »našel« iskani predmet in ga izročil mojstru. Meni se je zdelo vse to čudno lepo, samo razumeti nisem mogel, zakaj se po skritju predmeta vedno še kdo drugi pridruži zunaj čakajočemu mediju in da baš telepat tega nikdar ne opazi. Eni gospodični je tudi sugeriral, da mora samo z njim plesati, spravil jo je celo tako daleč, da se je venomer hotela v predsobi z njim razgovarjati, pa ni hotel, menda z ozirom na družbo.

Silni uspehi so mu podžigali zaupanje vase, in mladi mož je pokazal vse, kar smo kdaj videli pri Svengaliju. Tako je npr. napisal besedo »groza« na košček papirja in pokazal uganko zraven njega sedečemu g. notarju. Čez nekaj minut pa je že zunaj stoječa gospodična skušala pokazati, kako jo groza lomi po rokah, seveda, kako tudi naj pokaže grozo! Po precej jasnem obnebu je za drugi dan napovedal lepo vreme in vprašal tudi, če je postavno dovoljeno, da iz postelje prisili gospoda N. N., da pride, kamor ga kliče mojster Janko. V našo družbo ni prišel nobeden tak, pač pa so pripovedovali navzoči, da se je na neki fantovski sednici nenadoma prikazal mladenič kuštravih las, češ da ga je imetnik prisilil, da je zapustil svoje ležišče in se prikazal med strmečimi tovariši. So pa tudi drugi, ki trdijo, da dotičnik v postelji sploh bil ni, ampak da so ga kar zunaj skuštrali in sezuli ter ga kot prisiljenca spustili v sobo. Najbrž pa je to sama nevoščljivost, ki noče privoščiti Jankotu takih uspehov. Tisti večer je tudi kar na dveh gospodičnih nameraval poskusiti isto moč in jih priklicati k sebi, ne vem pa, ali obe skupaj ali vsako posebej; žalibog, da o tem ne morem poročati, ker sem prej zaspal. Drugi dan sem le videl, da ste obe zelo dobro razpoloženi in kajpak polni smeha. Bog ve, kaj je neki bilo. Vsi udeleženci pa so čestitali mladem umetniku in mu svetovali, da naj drugod pokaže svoje talente, ali pa se da angažirati v kakem cirkusu. Slednje bi bilo še menda najbolje. — ARNUŠ.

Sport

SK Železničar — SK Rapid 1:1 (0:0)

Včeraj popoldne sta nastopili gornji moštvi na igrišču SK Rapida k prijateljski tekmi v sledeči postavi:

Železničar: Mahajnc, Konrad, Wagner, Frangeš, Ronjak, Bauer, Bačnik, Heller, Konrad II, Marčinko.

Rapid: Pelko, Barlovič, Kurzman, Seifert, Janžek, Golinar, Pernat II, Flack, Klippstätter, Hardinka, Letnik.

Kljub temu, da je bilo včeraj ugodno nogometno vreme, je prisostvovalo tekmi le maloštevilno občinstvo. Kdor pa je to tekmo obiskal, tega gotovo ni obžaloval. Igra je bila jako zanimiva, napete situacije so se vrstile druga za drugo; človek je dobil vtis, da gre za prvenstveno tekmo za točke. Žilava in trda je bila borba. Železničar je hotel na vsak način popraviti neuspeh pri spomladanskem prvenstvenem tekmovalju; toda tudi Rapidovci so nagili povsem druge strune. Zato ni čuda, da je bila igra ostrejša in ni bila vedno v mejah dostojnosti. Srečala sta se dva skoro enaka protivnika. V posameznih situacijah se je sicer opažala večja rutina Železničarjev. Njihovi napadalci so operirali mnogo bolj mirno in tudi dodavanje je bilo točnejše. Napadalni kvintet belo-modrih si je znal sistematično zgraditi neprimerno več zrelih šans in bi moral ob zadostni vigranosti uspeti. Po šansah bi bila zmaga Železničarja vsekakor upravičena.

V splošnem je SK Železničar zadovoljil. Moštvo je precej dobro vigrano in je pokazalo bolj koristno igro od nasprotnika. Igrati je dala svoj pečat krilska vrsta, ki je bila gotovo najboljši del moštva. Ta formacija je rešila svojo nalogo v vsakem oziru, napad je zalagala neprestano ter ga naravnost prisilila, da je peljal žogo proti nasprotnikovemu svetišču. Napadalna vrsta se je predvsem borila. Skupna igra in medsebojno razumevanje je še precej pomanjkljivo in bo treba nekaterih sprememb. Ožja obramba je bila solidna in sigurna.

Rapid je nastopil z novimi igralci, kar je dalo igri mnogo več poleta. Najboljši del moštva je bila ožja obramba. Krilska kakor tudi napadalna vrsta sta bili prilično enaki. Železničarjev glavni moment pa je bila volja in požrtvovalnost. Škoda le, da se je Rapid poslužil nefair igre, kjer sta se posebno odlikovala Seifert in Klippstätter.

Sodil je gosp. Mohorko premalo energično.

SK Rapid:GAK (Gradec) 3:1 (1:1).

V predtekmi sta nastopili old boys moštvi Rapida in graškega Atletik Kluba. Tekma sama je bila jako mrtva brez posebne kakovosti. Po zaslugi sodnika g. Nemca so domačini zmagali nezasluzeno v razmerju 3:1.

SK Železničar rez.:SK Rapid rez. 4:0 (2:0).

Predpoldne se je vršila na igrišču SK Železničarju prijateljska tekma med zgoraj imenovanima kluboma. Tekma je končala s sigurno zmago belo-modrih. Sodil je g. Vesnaver.

Medklubski teniški turnir SK Čakovec: ISSK Maribor 6:3.

Včeraj se je odigral v Čakovcu medklubski teniški turnir med SK Čakovcem in ISSK Mariborom, ki je končal s sigurno zmago domačinov. Rezultati so bili naslednji: Punčec (Čakovec) — Gasperin (ISSK M.) 6:2, 5:7, 6:1; Nyiri (Č.) — Bergant (M) 6:0, 6:4; Legenstein (Č.) — Voglar (M) 6:2; 6:2; Kopjar (Č.) — Mešiček (M) 6:4; 1:6; 6:3; Sočič (Č.) — Fabjan (M) 7:5; 6:0; Bayer (Č.) — Pušenjak (M) 6:3, 0:6, 1:6; Punčec-Nyiri (Č.) — Gasperin — Bergant (M) 6:1, 6:3; Legenstein — Kopjar (Č.):Voglar — Pušenjak (M) 6:4; 4:6; 4:6; Sočič-Bayer (Č.): Mešiček-Fabjan (M) 5:7, 6:4, 6:4.

Ostale nogometne tekme.

Celje: SK Celje: HŠK Čakovec 7:2 (2:0).

Zagreb: Marsonija (Brod):Slavija (Sisak) 2:0 (1:0). Tekma za prvenstvo pokrajine ZNP.

Beograd: Jugoslavija:Slavija (Sarajevo) 6:2 (4:0).

Split: Hajduk:Gradjanski (Zagreb) 4:1 (2:1).

Montevideo: Tekme za svetovno prvenstvo: Čile: Francija 1:0 (0:0); Argentina:Mehika 6:3 (3:1).

Milani: Ujpest (Budimpešta):Ambrosiana 4:2 (2:1). Revanžna tekma za srednjeevropski pokal. Ker sta s to igro dosegli obe moštvi enako število točk, je za odločitev potrebna tretja tekma.

Dunaj. Sparta (Praga):Vienna 3:2 (3:1). Revanžna tekma za srednjeevropski pokal.

Davisov pokal.

V Parizu se je vršila semifinálna borba za Davisov pokal. Amerika je zmagala proti Italiji s 4:1. Lott je porazil Morpurgo s 6:3, 9:7, 10:8, 6:3, v dublu pa je zmagal ameriški par Alison - Van Ryn italijanskega Morpurgo - Faslini s 5:7, 6:2, 6:4, 1:6 in 6:3. V singlu je Lott (Amerika) odpravil Stefanija (Italija) s 6:3, 6:1, 6:3. Morpurgo (Italija) je zmagal nad Allisonom (Amerika) 7:5, 6:3, 5:7, 6:4.

Lahka atletika.

V Basel-u se je včeraj vršila meddržavna lahkoatletska tekma med Italijo in Švico. Italijani so zmagali s 88:69 točkami.

V Norimbergu je postavil Sport-und Turnverin München 1860 v štafetnem teku 4x100 m nov svetovni rekord s 48.8 sek.

Dr. Peltzer je teklen na mítingu v Berlinu 300 m v rekordnem času 37.2 sek.

Teniški turnir na Semeringu.

Včeraj je bil zaključen teniški turnir na Semeringu. Menzel (Češkoslov.) je porazil v semifinalu Bell-a (Amerika) s 4:6, 6:2, 11:9. V finalu je zmagal Menzel nad Timmerjem (Holandska) 6:1, 6:3, 6:2 in tako izšel kot zmagovalac v meddržavnem teniškem turnirju.

Sestanek plavačev

Sklicuje vodnosportni odsek SSK Maribora za torek, 22. tm. Sestanek se bo vršil ob 20.30. uri v posebni sobi hotela »Pri zamorcu«. Prisotnost vseh članov in članic radi važnega dogovora nujno potrebna.

Sokolstvo

Pridite vsi

k sprejemu Primožiča in Štuklja na kolodvor, dne 22. t. m. ob 18. uri. Udeležba v civilu z znakom!

Ponarejanje Franc Jožefove vode.

Zastopniki znane Franc-Jožefove zdravilne vode so že delj časa opažali, da v Zagrebu sumljivo pada potrošnja te vode. Tega poljava pa si niso mogli razlagati, dokler ni opazil neki zastopnik Franc-Jožefove vode pri nekem trgovcu, da so na polnih steklenicah nalepljene ponarejene etikete. Pri takoj uvedeni preiskavi je policija ugotovila, da je neki nepoštenjakovič prodajal trgovcem pod oznako Franc - Jožefove vode neke druge vrste vode, ki je prej pod imenom »Marija-voda« nikakor ni mogel privoščiti. Čim pa jo je prekrstil, je šla prav lepo v denar, saj je bila na prodaj znatno ceneje od pristne Franc-Jožefove vode. V mnogih steklenicah zopet pri drugih trgovcih pa je preiskava dognala čisto navadno vodo z zagrebškega vodovoda, v kateri je bilo le nekaj raztopljenih soli. Ponarejevalec — zagrebški trgovec — je bil predan sodišču, javnost pa z znatnim zanimanjem pričakuje tozadevne sodne obravnave.

Izvoz našega sadja.

Letos bo organizirala izvoz našega sadja Privilegirana izvozna družba, ki bo izpopolnila mnoge nedostatke na tem polju. Posebno pozornost bodo posvetili izvozu grozdja, ki bo odlično sortirano in pripravljeno za izvoz v severno Evropo. Glavni izvozni kraj bo Smederevo, kjer pridelujejo prvovrstno namizno grozdje. V Smederevu bodo organizirali tudi selekcijsko postajo, ki bo sortirala poleg grozdja še druge izvozne cerealijske.

Madžarsko zlato

V Asvanyju nedaleč Győra se mudi že delj časa skupina geologov, ki raziskuje tamonjne podzemlje, vsebujoče zlata zrna. Vrtanje poslednjih dni je pokazalo baje zelo lepe uspehe. Prebivalci občine Asvany so se v ostalem že delj časa pečali s pridobivanjem zlata v bližnjih rekah, a so pred kratkim opustili ta posel zbog premalega uspeha. Ponovne najdbe zlata po komisiji znanstvenikov pa so domačine tako navdušile, da so se še z domaćine vrgli na iskanje zlahatnega pšena v reki. —

Izseljevanje pada

Po statistiki izseljeniškega komisarijata v Zagrebu je od 1. januarja do 1. junija t. l. naša emigracija v prekomorske kraje za 11 odst. manjša od istega razdobja preteklega leta. Majnika t. l. se je izselilo v prekomorske kraje 1235 oseb. Največ izseljencev je bilo iz Savske banovine. Dravska banovina je na četrtem mestu, Drinska na poslednjem. Največ Jugoslovenov je odrinilo v Argentino, potem v Združene države, Kanado, Urugvaj, Brazilijo itd. Povrnilo pa se je letošnjega majnika v domovino bodisi trajno bodisi samo na obisk 473 oseb, dočim jih je prišlo lani isti mesec 507. V razne evropske države se je izselilo majnika t. l. 2729 naših ljudi, od teh največ v Francijo.

Komunistični otroci

Iz Newyorka javljajo, da so zasledili na 65 šolah v raznih krajih precej razvito propagando komunizma. Zato je imenovanal zvezni svet Združenih držav poseben parlamentarni preiskovalni odbor proti tej propagandi. Ponekod so otroci že tako revolucionarno navdahnjeni, da nočejo več izkazovati časti državni zastavi, kar je v ameriških šolah vsakdanji običaj. Zbog tega je sklenjeno, da se organizirajo posebne policijske skupine, sestavljene iz šolske dece same, ki bodo nadzirale svoje tovariše na drugih zavodih. Razni letaki komunistične vsebine, ki so jih našli pri otrocih, pričajo, da je izdala Moskva velike vsote denarja za ta najnovejši način razširjanja komunističnih idej.

Jajčnik iz 720.000 jajc

se je spekel v Novari v Italiji. Da ni bilo za to primerno velike posode, je razumljivo, a je tudi trebalo ni. Do te rekordne porcije je namreč prišlo na ta način, ker je izbruhnil požar v neki ledenici, kjer so imeli spravljeno veliko množino 720.000 jajc. Vsa jajca so bila uničena. Ogenj je napravil škode za 1.200.000 Din.

Elektrifikacija egiptovske Delte.

Egiptovska vlada je sprejela ponudbo tvrdke Sienes-Brothers, ki se bo s pogodbo obvezala, da bo za pol milijona funtov elektrificirala velik del države v zvezi z elektrifikacijo Delte.

K. M. Čapek - Chodě

Jindri

Roman — Iz češčine prevedel dr. Fran Bradač.

17

Voza ni bilo težko dobiti; v prostranem kompleksu poslopij, ki so spadala k tej prehodni hiši, se je pojavil včasih celo izvošček. Šli so po celem blišču skozi dvoje nadaljnjih dvorišč, od katerih je bilo čno tesarski ograja z lastnimi vrati proti reki, spremljani od letečega zbora malih Jindrovih tovarišev, ki so tekli zdaj kot štafeta naprej, zdaj ob strani kakor kondukt; tu pa tam je kdo prijateljsko pokazal Jindri jezik ali pa je priletela pest, ki ga je prijazno in, lahko rečemo, melanholično udarila za slovo.

Pri tesarski ograji je Jindro pričakoval Loizek; bil je tu doma. Ko je videl Jindro kot junaka krasnega dogodka in središče pozornosti vseh pobalinov, je zakričal:

»Teh dveh klofut, da se ne boš domišljaj, Jindra, ti ne darujem, pa midva se bova že še poravnala!«

In zasidil je zobe v velik kos kruha, ki ga je imel v desnici. Obraz si je bil sicer že umil, toda nosnice so bile še malo krvave.

Jindra, ki ga je vodil oče, je korakal dalje s široko žarečimi očmi, kakor se spodobi princu, pravkar rešenemu iz zakletja.

Zunaj na ulici so sedli vsi trije v kočijo in se odpeljali ob hrupnem navdušenem kričanju razposajenega žobiža, ki jih je spremljal prav dotod.

Ustavili so se v skladišču perila, obutvi in oblek za gospode in dečke, končno v kopelji; patriarh Mrkvantický je bil povsod vztrajno z njima. Ko se je iz Jindre tudi na zunaj izluščil sinček angleško elegantnega Jindřicha Paváka, je začel gospod Mrkvantický Jindro vikati in izjavil, da bi bilo treba onemu, ki bi še dvomil o tem, da je gospod Pavák res Jindrov oče, iztakniti oči in jih vreči psu; tako strašno je fant podoben gospodu.

Jindra ni na to niti črhnil, nič vprašajočega se ni pokazalo na njegovem obrazu; razumel je za enkrat popolnoma svoje razmerje do novega očeta.

Prenašal ga je neskončno lažje nego oče sam. Največ je k temu seveda prispevala nova obleka in zlata jedilnica velikega hotela, ki je prekašala vse, tudi najbolj pravljicne predstave Jindrove.

Patriarh Mrkvantický je obedel skupaj z njima in, za svoje usluge in svojo pomoč bogato nagrajen, se je odpeljal z izvoščkom zopet v svoje kraljestvo na Františku....

V.

Jindra starši si osvojil Jindro mlajšega.

Težko je bilo pri srcu očetu Paváku, ko je opazoval svojega nenadejanega, pravkar najdenega sinčka, iz katerega je trudoma dobival besedo za besedo, eno bolj neveselo od druge, ker je polzvedoval po njegovem dosežanju življenju.

Bilo mu je pri tem, kakor če sedi v kopelji, kjer se vroča voda z mrzlo šele meša, zdaj krop, zdaj led.

Ali more smatrati današnji dan za srečnega, Odgovor na to vprašanje se je glasil, da, če ne more, ima vsaj...

Jindřich Pavák je čutil, da mu doslej neznana sila

loml hrbet, da bi se pripognil k temu capinčku, poželjivih, zvedavih oči, da dviga njegove roke, da bi jih položila okoli vrata malemu Jindri, toda čutil je tudi, da se temu drugo prav tako prisiljeno čuvstvo upira.

In temu pritisku rahločutja se je tudi res ubranil do poznega večera, ko sta se vrnila z zleta na parniku, žalostnega za očeta, ker ni bilo tistega veselja iz svidenja, katerega izobilico je smatral za svojo dolžnost in v katero se je silil. Da ni dosegel takoj vse radosti, to si je očital kot čuvstveno grobost in po poldnevni vaji v očetovstvu je vsaj v teoriji priznal, da je srečanje s svojim sinom velika sreča, ki jo bo mogel šele prav uživati, ko se v srcu razpusti.

Mali Jindra je nosil temeljito izpremembo svojega življenja neskončno lahko. Svojega očeta je bil deležen za zdaj le v toliko, da ga ni izpustil; z drobnjo roko je objemal neprenehoma dva prsta njegove roke, tudi Paváku ni ušlo, da kadarkoli je on sam prijel njegovo roko, da mu jo je Jindra vselej izvil in sam pograbil očetove prste.

Bilo je to nekako otroško naivno in varno zagotovilo, da bi se mu tako imenitni oče nagloma ne izgubil ali pa na kak način ne propadel v nič.

Držal se ga je kakor klešč.

Sumljivo, očitačoče oko malega capinčka in roko-borca s Františka se je le prav redno ozrlo kvišku k očetovemu licu — in vselej potem si je olajšal deček z glasnim vzdihom. Vidno nerad, lokavo in ogibljivo je odgovarjal na očetova vprašanja, ki so ga motila pri mirnem uživanju njegove radosti, njegove sreče, njegove elemente je bila nova obleka, prva vožnja s parnikom, redko nasičenje z jedili, kakršnih doslej še ni okusil, kajti tudi pri otroku sta srce in želodec občevalni posodi.

Poželjivo je požiral ne le kremove zavitke, ampak tudi nove vtise; s tem da se je Jindra vrgel s celim telesom in z razpetimi rokami na polomljeno klop na krovu, je radostno objel cel parnik, zaklopenje dimnika pred mostom je bil zanj dogodek, ki mu je zaprl sapo, in pogled skozi odprte steklene zaklopke v strojnico, k čemur je vlekel očeta za dva prsta, je bila težka rešitev uganke ladjinega bega. Nad penečimi valovi okoli parnika je vriskal od veselja, njegove oči so kar stopile iz jamic in bliskovito letale med obema bregovoma in že med vožnjo proti vodi je postal hripav od tisočih vprašanj, skakaje vedno z novimi in novimi v očetove odgovore.

Tako je izvedel Jindřich Pavák prav malo o predmetu, ki ga je nad vse drugo zanimal, kdo je bil, je in bo njegov sin.

Na povratku proti večeru bi bil imel oče dovolj časa, da bi izpraševal, kajti sinček je popolnoma umolknil, toda ni bilo z njim govoriti; tako je bil izčrpan in utrujen, da bi bil kmalu na ladji zaspal.

Šele pri večerji v hotelu je zopet oživel; in potem še v medeni postelji z mrežo po straneh, ki jo je dal Pavák postaviti v svoji sobi za najdenega sina. Bila je za malega prav tako velika senzacija, kakor zjutraj nova obleka.

Izjavil je sicer večče, da dobro ve, da to ni zlato, ampak med, toda vrgel je s sebe obleko ne manj hitro, nego če se slači, da skoči v reko sredi Prage, in je izpregovoril:

»Doma sem spal v predalnic pod Arturčkom in Adolřkom,« odgovarjajoč na vprašanje, ki ga je prič-

koval; saj ga je njegov novi oče vprašal danes že za nekoliko sto takih reči.

Oče pa je opazoval z grozo dečkove tačice in pre-mišljeval, koliko kopelji bo še treba, da ne bodo več tako črne v svetlo belih pernicah, pod katere se je rinil mali proleterec z odkritim razkošjem.

Toda njegove zaspane oči so se še enkrat vzbudile in deček je skočil pokonci in se postavil na postelji:

»In prosim vas, ali niste vi — Nemeč?« je izbleknil Jindra.

Pavák je ostrmel nad tem vprašanjem, kakršno je težko kdaj izrekel sin svojemu očetu, ali v tem hipu je uganil, da je to vprašanje že cel dan viselo za prodirajočimi otrokovimi očmi, in da mora odgovoriti, da bi mogel otrok mirno zaspati.

»Ne, nisem Nemece, sem Čeh kakor ti!« je odgovoril Pavák odločno, čeprav ne takoj.

»To sem vesel!« je odvrnil Jindra in na njegovem globokem vzdihu je bilo slišati, da mu je padel kamen od srca.

Dečku so se zasvetile oči in ko je nakremžil usta, sta preleteli na njegovih licih dve jamic in izginili skoro prej, nego jih je mogel ugotoviti.

Tu se je nasmehnila na Jindřicha Paváka iz daljne nevrnljivosti Boženka Nekuševa na licu svojega otroka, in tu se je zgodilo, da je slednjič zmagala sila, ki je ves dan zgibala očetovo glavo k sinovi.

Neizrekljiva nežnočutnost in bridkost ga je obsla in ga tako pretresla, da se mu je srce skoro zadušilo — objel je otroka in ga tako poljubljaj, kakor nekoč njegovo mater, ko sta ji — na licih zamežikali jamic.

Tudi Jindra, ki se mu je nekaj takega prigodilo sploh prvokrat, je ovil svoje suhe ročice okoli očetovega tilnika in se je spustil v silen jok.

Toda hitro se je zavedel, in sicer z naglo, nevoljno, skoro jezno kretnjo in se vrgel pod pernico.

Najbrže mu mrzi, da se je dal tako prepasti, je pomislil Jindřich Pavák in, precej razočaran, je začel hoditi po sobi. Ustavil se je pred Boženčino fotografijo, ki je stala na paradnem kamninu — pokazalo se je namreč, da ima okvirček zadaj jezik iz lepenke, da se lahko postavi — in se je zagledal vanjo. Pogled na umučeni obraz njegove ljubice, nekaj tako razkošne, mu je zabranil solze, ki bi jih bil malone zanjo prellil.

»Zakaj si mislil, da sem Nemeč?« je vprašal.

Toda odgovora ni dobil.

Priskočil je k sinovi postelji in videl, da deček spi, kakor bi ga v vodo vrgel.

Zrl je na svojega, nikakor ne izgubljenega, ali vendar najdenega sina morda pol ure in, videč njegovo trdovratno zgubančeno čelo in stisnjene čeljusti, dasi je spal, se je spomnil na njegov kratki strastni jok in pomislil je, da bo treba mnogo truda, preden se mu po sreči pridobiti svojega sina za njegovega očeta.

To noč pa je šel od svojega povratka iz Indije prvič spat, ne da bi se spomnil krasne Mahell. —

Drugega dne se je prebudil Pavák zelo zgodaj, se oblekel po tiho in se po prstih približal dečkovi postelji — ta je spal s še bolj nagubančenim čelom, nego je zaspal.

— Bogme, s kakim usodnim problemom se je srečalo to dete v snu, da mu je takole zgrbančil čelo! — je pomislil Pavák.

(Nadaljevanje sledi.)

Iščem

1 do 2 sobno stanovanje. Plačam točno. Zalokar, Smoletova ulica 8. 2029

Stanovanje

sobo in kuhinjo, iščem. Cenj. ponudbe pod »Mir« na upravo.

Za potovanje:

potne kovčke in torbe, v veliki izbiri od navadne do najfinejše vrste. Kovčki za auto in kolekcijo vzorcev po naročilu. I. Kravos, Maribor, Aleksandrova 13. 1763

Elektroinštalacije,

montaže vil, stanovanj, tovarniških poslopij vsaka montažna popravila, popravila motorjev najcenejše izvršuje Ilič & Tichy, Maribor, Slovenska ul. 16. Velika izbira svetilk, elektroblaga, motorjev po konkurenčni cenl. XII

Posredovalnica Iv. Godina,

Maribor, Tattenbachova ulica 19/I

proda:

Veleposestvo, poleg žaga in mlin ter 117 ha prvovrstnega zemljišča, od tega 89 ha legea bukovega gozda, enonadstropno stanovanjsko hišo z velikimi gospodarskimi poslopij, leži ob državni cesti.

Hišo z gostilno, trgovino, trafiko in 40 oralov vinogradnega posestva, poleg farne cerkve, šole in ob okrajni cesti. Cena 600.000 Din.

Dalje večja in manjša posestva, hiše, vile, gostilne, trgovske lokale itd. 2059

Lepo meblvano sobo

nasproti parka s separiranim vhodom oddam boljše osebl. Naslov v upravi lista. 2053

Časopisj in inserati.

pri Hinko Sax, Grajski trg. 1654



Hitro popravilo ur,

ceneno in točno z 1—5letnim jamstvom pri tvrđki A. Stojec, Maribor, Jurčičeva ulica št. 8. Po stenske in stoječe ure se pride na dom. XVII

Lepo prazno sobo

oddam. Maistrova ulica 3, vrata 8. 2073

Podpisana prepovedujem

nakup mojega pohištva od Ivana Mesarec. Helena Mesarec. 2072

Vajenke sprejme

strojna pletarna Javornik. Vojašniška 2, Maribor. 2071

Predtiskanje najmodernejših vzorcev,

kakor tudi popravilo svilenih nogavic v ateljeju za perilo Rupnik, Slovenska ulica 20. 833

Stole vpletam

s prvovrstno trstiko in sprejemam v popravilo vsakovrstne košare in sita. Josip Antloga, košarski in sitarski mojster, samo Trg svobode, zraven mestne tehtnice. 529

Gramofone

popravlja najbolje in najceneje mehnična delavnica Justin Gustinčič, Tattenbachova ulica. 14. 602

Sobo in črkoslikanje,

barvanje fasad izvršuje poceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ulica 3 za kavarno »Astoria«. IX

Juristi pozor!

Izšla sta Zbirke zakonov snopič 40 in 41:

Konkurzni zakon Din 36.—, vezan v platno Din 48.—.

Zakon o ustroju vojske Din 50.—, vezan v platno Din 62.—.

Naročite jih takoj pri

Tiskovni zadrugi v Mariboru, Aleksandrova 13.